

Dimineata umbrele par clape

Crina Lazăr

Dimineata umbrele par clape

e dimineată
e seară
e dimineată
e seară
e dimineată
iară

Degete calde
trec peste umbre
ca peste clape,
sunetele se ivesc,
zâmbesc
și se rostogolesc
cu respirația suspendată,
apoi alunecă lin
îndreptând cutele liniștii.
Norii fug și lasă senin
pe cer,
pe fruntea paginii...
Nimicul e tot mai aproape.
Creionul cade stingher,
ecoul îmi rotunjește
gardurile inimii.
Nu te mai rănești
când pleci, când vii...
Trăiesc, iubesc,
ca o adiere de vânt,
ca o atingere de clape,
o simfonie a umbrelor
întinse pe pământ,
peste pleoape...
Surâzând,
Tristețea fidelă
scoate nasul de sub umbrelă
și-mi alungă emoția rebelă.